

Déli városállamok

Keleti régió

A Városállamok keleti térsége egyértelműen kyr hagyományokra tekint vissza. Ezeket a hagyományokat ma már csak nyomokban fedezhetjük fel a tengerparti városokban, s bár az egész térség pyarroni hitre tért nyugat felé haladva az ősi szokások jobban élnek. Területileg talán a legkisebb a régiók közül, lévén azonban, hogy a fő tevékenység ezen a vidéken a kereskedelem, ez nem jár semmiféle hátránnyal a Városállamok más régióihoz képest. Kereskedelmi tevékenységük jelentős részét adja a térség államainak egymással folytatott árucseréje. Erre a vidékre is jellemző a hihetetlenül felgyorsult életritmus. A tengerparti városok utcáin éjjel-nappal folyik a munka. A hajók ki- és berakodása soha nem szünetel és nem telik el úgy perc, hogy ne futna be vagy ki egy súlyos rakománnyal megterhelt hajó. A nyugati és északi területeken folyik termelő tevékenység is. A Hat Város Szövetségével határos nagy alföldön mezőgazdasági termelést folytatnak - igaz ezekből a terményekből kevés hagyja el a régió területét -, a Byr és a Kráni hegység köves területein bányászattal foglalkoznak, de a kis hegyi települések egyike-másika a kézműves ipar fellegvára.

Történelem

Nem véletlen, hogy a területen még ma is fellelhetők a kyr szokások, hiszen az itteni városok közül nem egyet a menekülő kyrek alapították és részei voltak a Kie-Lyron Szövetségnek. Minthogy a Kyr Birodalom újjáalakítására tett kísérletet a belviszályok megghiúsították a szövetség felbomlott és önálló városállamokra esett szét. Később a legrégebbi kyr városok megalakították a Hat Város Szövetségét, míg a többi település megőrizte önállóságát, s most ezeknek a javarésze a Déli Városállamok területi egységébe sorolandó.

A Kie-Lyron Szövetség az első, de nem az egyetlen kísérlet volt arra, hogy a környező városokat egy központosított hatalom alá vonják. Egészen a Pyarron előtti V. századig számtalan törekvés irányult arra, hogy egyetlen birodalomban fogja össze a kyrek által alapított városokat. Erről az időszakról meglehetősen kevés írásos emlék maradt fenn. Annyit azért tudunk, hogy Kie-Lyron bukása után zűrzavaros idők következtek, amikor is minden város önállóan próbált meg boldogulni. A városok szemben álltak egymással, s ha nem is került sor fegyveres összecsapásra az együttműködést lehetetlenné tette. A kereskedelemre helyezték a hangsúlyt, és fennhatóságukat is kiterjesztették a környező vidékekre. Így az önálló

törpeállamok központjai az egyes kereskedővárosok lettek, de szinte mindegyikhez tartozott már néhány bányászfalu vagy kisebb mezőváros. Ez alatt minden városnak kialakult a közigazgatása és a helyi hatalmi berendezkedés is megszilárdult.

Pyarron előtt kb. 1500 évvel már eléggé elhalványult a Kie-Lyron Birodalom keserű emléke ahhoz, hogy Temoran városát lázba hozza ifjú vezetőjük, Liantyr birodalom építő törekvése. Rövid idő alatt egyesítette a kyr hagyományú településeket a környéken. Eleinte - jó diplomáciai érzékről téve tanúbizonyságot -, a rokoni kötelékek létrehozásával vonta szorosabbra egyes városokkal a kapcsolatot. Ezt néhány együttműködési szerződés követte, és mikor már elégségesnek ítélte támogatottságát fegyverrel alakította ki birodalma végső határait. Jóformán csak a szájhagyomány útján fennmaradt adatokra támaszkodva ismerjük ezeket az időket, de szerencsére 1. avagy Nagy Liantyr tetteivel és birodalmával egész mondanakör foglalkozik. Ebből megtudhatjuk, hogy Liantyr kitűnő diplomata, nagyszerű harcos és hadvezér, valamint felvilágosult uralkodó volt. A rengeteg történet alapján azt gondolhatnánk, hogy birodalma évszázadokig állt fenn, de a környező népek ezen időszakra vonatkozó emlékei azt mutatják, hogy bizony csak néhány évtizedig tartott uralkodása. Ezt támasztja alá az is, hogy a birodalmat alkotó városok krónikáin és legendáin kívül nem találunk utalást a dicsőséges birodalom létre.

A környező államok historikus írásaiban nyomát sem találjuk a kérészéletű birodalomnak. Liantyr aránylag fiatalon még ereje teljében halt meg, valamiféle titokzatos betegség végzett vele, s egyben birodalmával is. Diplomáciai és hadvezéri képességeiről szóló történeteket nincs okunk vitatni, de hogy felvilágosult uralkodó lett volna, azt semmi nem támasztja alá.

Hogy rövid uralkodása mennyire rányomta bélyegét a későbbi korokra, azt mi sem bizonyítja jobban a tengernyi legendánál, mely róla szól, illetve az, hogy a birodalmát alkotó államok között megindult, sőt halála után is folytatódott a párbeszéd és a kereskedelem. Liantyrnak köszönhetően az ellenségeskedés megszűnt, sőt egyfajta gazdasági differenciálódás indult meg a városállamok között és így már volt értelme az egymással való kereskedelemnek. Egyes történetek szerint a Hat Város Szövetségének köszönhető a nagy király korai halála, mivel kyr újraegyesítés jegyében lépéseket

tett a szövetség bekebelezésére, amit azok - érthetően - nem néztek jó szemmel. Halála után - megfelelő utód híján - a birodalom szétesett, de már volt némi kapcsolat az egyes államok között.

Liantyr után nyugalmas évszázadok következtek, míg Pyarron előtt kb. 900 évvel egy újabb birodalomépítő zavarta meg a törpeállamok csendes kereskedését. Berentyr, vagy ahogyan a nép száján fennmaradt „öreg” Berentyr próbálta meg egyesíteni a kyr hagyományú városokat. Berentyr már valóban meglehetősen élemedett korban látott hozzá birodalma létrehozásához, a rossz nyelvek szerint második felesége unszolására, aki ifjú és nagyravágyó volt. Sikerült is néhány városállamot országához csatolnia, magát pedig császárrá koronáztatta, de birodalma határai meg sem közelítették nagy elődét. Halála után a városok szövetségben maradtak még néhány évtizedig és csak Pyarron előtt 700 táján függetlenedtek ismét.

A birodalomalkotó törekvések utolsó hulláma kétszáz évvel a Berentyr által létrehozott szövetség széthullása után jelentkezett a térségben. Az eddigiekkel ellentétben ez nem egyetlen személy nevéhez fűződik. Az történt ugyanis, hogy - valószínűleg valamilyen külső manipulatív behatás eredményeként - szinte minden városállam vezetésében döntő többségre tettek szert azok a nézetek, melyek szerint a kyr hagyományú városokban kyrek éljenek. Gyakorlatilag megindult az etnikai tisztogatás. Ez eleinte udvarias formában folyt, és nem érintette azokat, akiknek akár csak egy csepp kyr vér is folyt az ereiben. Később azonban már csak a tiszta vérűek érezhették biztonságban magukat.

A lakosság körében meglehetősen népszerűek voltak ezek a nézetek, és az azonos nézőpont kapcsán a városok egyfajta szövetségbe tömörültek. Mikor már valódi egységben működhetek volna, a kyr városok szövetsége egy csapásra széthullott. A korábban oly közkedvelt nézetek felháborodást keltettek, s amilyen hamar előtérbe került a kyr vér, illetve a származás fontossága, olyan hirtelen el is veszítette jelentőségét. Ez arra enged következtetni, hogy a városállamok

területe ismeretlen hatalmak összecsapásának színtere lehetett.

Ezzel a régió történelmének egy fontos szakasza zárult le. Lassan megindult a nem kyr népesség újbóli betelepülése. A térség újabb kori történelme nem olyan viharos, mint volt az a Pyarront megelőző időkben, még a Dúlás sem érintette igazán komolyan az itteni városállamokat. Egymással való viszálykodásaik is megmaradtak a gazdasági vetélkedés színtjén.

Egyetlen esemény kavarta csak fel kissé a régió életét. A krónikákból kiderül, hogy a Dúlást követően hirtelen - és látványosan ok nélkül- gyökeresen megváltozott a térség államainak politikája. Az addig csöndes kereskedelmet folytató és a békés egymás mellett élést hirdető államok szinte teljesen beszüntették kereskedelmi tevékenységüket, és minden energiájukat haderejük növelésére fordították, közben pedig nem hivatalosan próbálnak kapcsolatot teremteni egymással. Ez az állapot csaknem öt évig tartott, majd amilyen hirtelen jött úgy véget is ért. Az eset valódi okát nem tudjuk, az itt lakók a „Félkezű” - egy kalandor, akinek kilétét homály takarja - tevékenységének tudják be a dolgot. Még néha ma is babonás félelemmel emlegetik a Félkezűt, bár a legtöbb helyen már csak a gyerekeket ijesztgetik vele.

A manifesztációs háború gazdasági fellendülést hozott, de egyes területeken riadalmat is okozott. Az északi törpeállamok növelték valamelyest haderejüket, bár szükségállapotot sehol nem léptettek életbe határaikon. A városokban is fokozódott az ellenőrzés. Ennek köszönhetően a közbiztonság lényegesen javult.

Mai hatalmi berendezkedésükre jellemző, hogy tanácsok igazgatják az államokat. Katonai erejükre nézve nem jelentős hatalmak, bár határaik védelmét bőséggel ellátják. Esetenként változó, hogy banderiális, vagy reguláris hadat tartanak fenn.

Földrajz és gazdaság

A régió alapvetően kontinentális éghajlatú területen fekszik. Ennek megfelelően négy évszak váltja egymást. Annak a néhány kikötővárosnak az időjárását, melyet a térséghez sorolhatunk, tengeri áramlatok enyhítik. Az évszakok csapadékosabbak és nem válnak el élesen egymástól, a tél nem annyira kemény, és a nyári időszakban sincs olyan perzselő hőség. Ezekben a városokban az igazi húzóágazat a kereskedelem, de jelentős szerephez jut a halászat is. Érdeemes erre ellátogatni a hideg évszak végén, mert ebben az időben rendezik meg délvidék egyik legnagyobb vásárát, mely egy teljes hétig tart. A gigantikus forgatagban állítólag mindent megkap az ember, amire csak vágyhat, s nem kell azon sem csodálkozni, ha az áhított dolgot nem a parton, hanem egy, a kikötő vizén messze bent ringó kis csónakon leli meg. A kikötővárosok mindegyike tart fenn kisebb hadi flottát is, melynek legénysége jól képzett és jól fizetett zsoldosokból áll. Nem ritka látvány, hogy egy-egy hajókaravánt néhány hadihajóból álló gyors, ütőképes kisebb egység is kíséri. Mivel a Gályák tengerének ezen a részén nincs komolyabb kalóztevékenység, ez a kíséret a tapasztalatok szerint elegendő.

A kikötővárosok tolvaj klánjai szervezeten tevékenykednek, egyesek úgy vélik a Kobra-k befolyása alatt állnak. Sokak szerint az évenként megrendezett vitorlásverseny - mely minden nagyobb partvidéki települést érint - szintén az ő szervezkedésük eredménye. A versenyben résztvevő hajókon szállítják a fontosabb csempészárut és információkat.

A szárazföldi területek nagy részén mezőgazdasági termények előállításával foglalkoznak. Gyümölcsöt, jó minőségű gabonát termelnek. Ezeket főként feldolgozott formában értékesítik. Állattenyésztésük is mintaértékű, de nem jelentős jövedelemforrás. Csodálatos látványt kínálnak az aranyló gabonamezők és a terheiktől roskadozó gyümölcsösök is, de talán még ennél is lenyűgözőbb a folyók és csatornák látványa. Valaha az esőzések alkalmával megduzzadó és kiöntő folyók sok bosszúságot okoztak az itteni földművelőknek; ez már a múlté. A folyók mellett kétoldalt gátrendszer kígyózik, melyet minden évben az esőzések előtt gondosan ellenőriznek és javítanak, ha szükséges. A természetes vizektől messze eső

területek öntözésének megoldására csatornarendszert építettek ki.

A hegyvidéki területek időjárása lényegesen zordabb az előzőeknél. Minimális mezőgazdasági tevékenységet folytatnak, ezek kivitele sem számottevő. Bányászatuk viszont jelentős. Sokféle ásványt, ércet rejtnek az itteni hegyek, melyek nagy részét nyersanyagként feldolgozatlan formában értékesítik. A fő bevételi forrást azonban a méltán híres fegyverek kereskedelme adja. A kiemelkedően jó minőségű hagyományos gyilkoló eszközök és vérték mellett különleges fegyverek készítésével is foglalkoznak. Ezek közül néhányat kisebb' mennyiségben folyamatosan "gyártanak", de egyedi megrendeléseket is teljesítenek. Már sokan próbálták meg kifürkészni az itteni kovácmesterek titkait, eleddig hiába.

Kisebb mértékben állattenyésztéssel is foglalkoznak. Egy itt őshonos törpe lófajtát tenyésztnek, melyet kiválóan lehet teherhordásra használni. Ezek eladása jelentős jövedelemforrást jelent a hegyvidéki államok számára.

A közös múltnak köszönhetően a régió egyes államai között élénk a kapcsolat, ez a kereskedelemben is megnyilvánul. Főként a hegyvidéki államokra jellemző, hogy áruikat egy másik városon keresztül értékesítik. Ezért kereskedőházakat és lerakatokat tartanak fenn néhány tengerparti, illetve alföldi városban.

Vallás

Kezdetben a kyr hit volt az uralkodó az egész térségben, de ez az utolsó nagy egyesítési mozgalom hanyatlásával megváltozott. Először csak háttérbe szorult, de mára már szinte teljes egészében eltűnt a kyr istenek kultusza. Igaz, hogy a szárazföldi területeken itt-ott még találkozhatunk ezek nyomaival, sőt szervezeteik is hallatnak olykor magukról, ezeket azonban sűrű homály övezi és jelentősnek semmiképp nem nevezhetőek. A pyarroni istenek megjelenése után nagyon hamar terjedni kezdett az új hit. Ma lényegében az egész régió pyarroni vallású. A tengerparti városokban természetesen Antoh kultusza a jellemző, néhol szinte már államvallásnak is tekinthető.

Bár a kikötővárosokban is sokan áldoznak Dreinának, az istennő tisztelete a szárazföldi területeken jelentősebb. Antoh hatalmát ezeken a területeken is elismerik, de azért itt már nem bír

olyan befolyással, mint a tengermelléki részeken. Ezen a vidéken valamennyi pyarroni isten templomát megtalálhatjuk.

A hegyvidéki területek is nagy változatosságot mutatnak vallási tekintetben, még Gilron egy-egy felszentelt szolgájával is összeakadhat a figyelmes utazó.

A kyr hagyományok vallási tekintetben csak a szárazföldi területeken fedezhetőek fel, ott is csak nyomokban. Akadnak azonban olyan kevésbé megközelíthető helyek, ahol elképzelhető, hogy még él valamelyik kyr isten kultusza.

Jelentősebb államalakulatok

A térségben több tucat törpeállam található, s ezek mindegyike érdekes lehet a maga módján. Lehetetlen volna azonban valamennyit részletezni, ezért a három aránylag jól elkülöníthető - a tengerparti, a szárazföldi, és a hegyvidéki - terület egy-egy példaértékű államát vegyük alaposabban szemügyre.

Rymilo

A város a Gályák tengerébe benyúló földnyelv csücskén található. Földrajzi elhelyezkedése révén kiterjedt kereskedelmi kapcsolatokkal rendelkezik. Hatalmas kalmárfloTTával rendelkezik, melyek mellett néhány hadihajót is fenntart. Katonai szempontból nézve nem számottevő tengeri hatalom. A város vezetése a tanács kezében van, melynek tagjai a legbefolyásosabb kereskedőcsaládokból kerülnek ki. A legjelentősebb szervezet, mely a városban működik, kétséget kizáróan a helyi tolvaj céh, mely vélhetően a KobraK érdekelttségéhez tartozik. A közbiztonság átlagosnak mondható, de ez az évente megrendezett nagyvásár alkalmával jelentősen romlik.

Ez az a híres vásár, melyről fentebb már szóltam. Már napokkal a vásár kezdete előtt megjelennek az első árusok és csepűragók, hogy jó helyet találjanak maguknak. Az évente visszajáró kereskedőknek már saját helyük van, melyet nem szükséges ily módon biztosítani. Az egy hetes forogtag hivatalosan felvonulással veszi kezdetét, melyen a nagyobb árusok leg-

becsebb portékáikkal vonulnak el a városatyák előtt. A vásár központja a kikötő, de akárcsak a vízen, a parton is végeláthatatlan messzeségbe nyúlnak el a vásári sátrak, gyakran túl a városfalakon. A rendezvény csúcspontja az utolsó nap estjén következik be, amikor áldozatot mutatnak be Antohnak. Az áldozat során minden kalmárnak kötelessége áruja egy részét a tengerbe vetnie. (Természetesen a város is meghozza a maga áldozatát.) Ezt követően ünnepelés következik, mely hajnalig tart.

A város számára komoly bevételt jelent az árusoktól beszedett helypénz, ezért azok biztonságát a lehetőségekhez mérten garantálják, de nem árt, ha a báméskodók odafigyelnek az erszényeikre.

Temoran

Nagy Liantyr városa. Ma is számtalan helyen rálelhetünk a legendás uralkodó szobrára. Úgy tekintenek rá az itt élők, mint a város védőszentjére. A város elöljáróját hagyományosan királynak nevezik, aki a nemesi tanács segédletével uralkodik.

Ezek azonban csak hivalkodó külsőségek, hiszen a nemesi rang adományozható és visszavehető, és nincs semmilyen különbség az öröklött és a szerzett cím között, sőt a királyt is a nemesi tanács választja. A nemesi ranggal egyben földterület is jár. Mivel haderejüket a nemes által felállított bandériumok adják - melynek létszámát a földbirtok nagysága határozza meg -, így a rang nem csak kiváltságokkal, de kötelezettségekkel is jár. Lévén, hogy a város csaknem a régió legészakibb települése a manifesztációs háború kezdete óta hadereje és közbiztonsága növekedett.

A törpeállam központja maga Temoran város, de jó néhány kisebb mezőváros és falu is tartozik hozzá.

Területileg a régió legnagyobb állama. Temoranban évtizedek óta él egy kisebb dzsad kolónia, mely felügyeli a régió dzsad bankházait.

Minden év késő őszen a betakarítások végeztével gladiátorjátékokat rendeznek. A látványosság nem vetekedhet ugyan a rymiloi vásárral, de azért elég nagy hírnévnek örvend. Messze földről érkeznek a gladiátorok, hogy összemérjék itt erejüket és tudásukat. A háromnapos játékok gerincét kocsihajtó versenyek adják. A játékokat szintén a legendás király Liantyr emlékének szentelik.

Dugora

A Kráni hegység egy nyúlványa ad helyet ennek az államnak, mely Dugora városa mellett mintegy féltucatnyi bányászfalut foglal magába. A hegyvidéki államok közül is itt készülnek a legjobb minőségű fegyverek és vérték. Ez talán annak köszönhető, hogy az államot igazgató tanács tagjai között mindig van egy Gilron pap, aki egyben a kovácsok céhének vezetője is. A város fő bevételi forrása természetesen fegyverkereskedelemből származik.

Katonai erejének túlnyomó részét a hegyivadász egységek adják. Minden fiatal férfi köteles három évet letölteni valamelyik egységben, addig gyakorlatilag nem veszik felnőtt számba, míg le nem töltötte katonaidejét. Szükség esetén bármely felnőtt férfi azonnal hadra fogható. Jól képzett katonáknak számítanak, bár a fegyelem nem az erősségük.

Nem büszkélkedhet olyan látványosságokkal, mint nagyvásár, vagy ünnepi játékok, de jó pénzért cserébe szívesen szerveznek vadászatot vadregényes tájain az arra tévedő utazóknak. Életre szóló élménnyel lehet gazdagabb az, aki itt jártakar nem mulasztja el, hogy medvevadászatot vegyen részt.

1998.10.

Szerző: Borbás István

Forrás: Rúna magazin IV.évf./5.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely